

Overgang til tredje Behandling (Landstings-
tidenden for 1888—89 Sp. 900).

Blandt de Bestemmelser, som fandtes i
Lovforslaget, saaledes som dette i den nævnte
Samling var vedtaget af Folketinget og
oversendt til Landstinget, kan særlig nævnes
Indførelse af Fæstetvang for ethvert Jord-
brug med Tilliggende af 2 Stæpper Hart-
korn eller derover eller af mindst 2 Tdr.
Land geometrisk Maal, under Ophævelse af
de herfra afvigende Lovbestemmelser, navnlig
§ 4 i Lov af 9de Marts 1872, og endvidere
Forskrift om, at Lejemaal af de i Lovfor-
slaget omhandlede Huse eller Dele af samme
for Fremtiden ikke kunde fra Ejerens Side
opfiges til Fraflytning tidligere end til en
mindst 12 Aar fra Lejemaalets Begyndelse
indtrædende 1ste Maj.

Landstingsudvalgets nævnte Betænkning
indeholder blandt andet en af Udvalgets
Flertal afgiven udførlig Smødegaaelse af,
hvad der i Folketinget, derunder i dette
Udvalgs Betænkning, var anført til Begrun-
delse af disse Bestemmelser, og søger tillige
ad statistisk Vej at eftervise, at Antallet af
Fæste- og Lejehuse var i stadigt Aftagende,
hvorfor formentlig Husmandsklassens Huse
ikke krævede Foranstaltninger i den ved
Lovforslaget tilsigtede Retning. Som for-
nævnt fulgte Landstinget Flertallet af sine
Udvalgsmedlemmers Indstilling og nægtede
Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling.

I Samlingen 1889—90 blev Lovfor-
slaget atter indbragt af flere Folketingsmed-
lemmer i Forening med de 2de oprindelige
Forslagsstillere. Lovforslaget blev i den
nævnte Samling, uden at have være henvist
til et Udvalg, vedtaget i den Skikkelse, hvori
det findes i Tidenden for 1889—90 Tillæg
C. Sp. 55. Fremdeles blev Lovforslaget i
samme Samling behandlet af Landstinget,
der henviste det til et Udvalg, som afgav
Betænkning, uden at Lovforslaget dog naaede
at komme til 2den Behandling i Lands-
tinget. Bemeldte af Landstingsudvalget
denne Gang afgivne Betænkning findes i
Tidenden for 1889—90 Tillæg B. Sp. 1467.

Ligeledes denne Gang indstillede Landstings-
udvalgets Flertal at nægte Lovforslagets
Overgang til 3dje Behandling.

Hvad angaar Indholdet af Lovforslaget,
saaledes som dette i sidstnævnte Samling
blev vedtaget af Folketinget og oversendt til
Landstinget, kan fremhæves, at Bestemmel-
serne om en udvidet Fæstetvang være ude-
ladte, hvorimod der var optaget en For-
skrift om, at Lejemaal angaaende de i Lov-
forslaget omhandlede Huse eller Huslodder
ikke kunde opfiges hverken fra Ejerens eller
Lejerens Side tidligere end til en 1ste Maj,
der ligger mindst 12 Aar senere end Til-
trædelsen.

I sin nævnte Betænkning anfører Flertal-
tallet af Landstingsudvalget bl. a. at et i
12 Aar uopsigeligt Lejemaal maatte antages
at medføre en Opfordring for Ejerne til
enten at nedlægge Husene eller til at berøbe
disse deres Jordtilliggende, og at desforuden
sligt tvungent, langt Lejemaal vilde være
uforenligt med saadanne Panthaveres Rettig-
heder, som havde Sikkerhed i Husene og
Lodderne. Landstingsudvalgets Flertal for-
mentlig endvidere, at Lovforslaget vilde være
vel egnet til at fæde Fæste- og Lejehus-
mændene, og at, naar der til Udvalget
var henvist et med 5,810 Underkrifter fra
Sjælland samt Volland og Falster forshnet
Andragende om Lovforslagets Fremme, saa
vilde dette Andragende næppe være frem-
kommet, hvis det havde staaet klart for
Underskriverne, hvor lidet Lovforslaget for-
mentlig holdt, hvad dets Titel lovede.

Om nu end denne Betænkning af Lands-
tingsudvalget ikke, som fornævnt, naaede at
komme til Behandling, turde der dog næppe
være Tvivl om, at Landstinget, om en saa-
dan Behandling havde fundet Sted, vilde
have sluttet sig til den af Udvalgets Flertal
gjorte Indstilling om atter at nægte For-
slagets Overgang til 3dje Behandling, lige
saa lidt som om, at Landstinget ogsaa ved
kommende senere Lejligheder fremdeles vil
fastholde den samme Stilling til Lovforslaget,
saa fremt dette ikke maatte modtage saadanne